

1.436 (έκδ. R. Dawkins) «να τὸ δώσωμεν ὅλοι καλὰ μετὰ χαρᾶς, ὡς χρέος ἀγωνιζόμενον εἰς τὴν αὐλήν» καὶ Σπαν., στ. 73 (έκδ. Wagner, σ. 4) «ἕνα Θεὸν ἐγνώριζε τῶν πάντων βασιλέα». Συνών. ἀ ν α γ ν ω ρ ί ζ ω 2, πα ρ α δ έ χ ο μ α ι. γ) Διακρίνω, διαγιγνώσκω πολλαχ.: 'Ο καλὸς γνωρίζεται ἀπὸ τοὺς τρόπους του 'Αθῆν. Τὸν ἀδερφοδιώχτη τὸν ἐγνώριζαν ἀπὸ 'να πρασινερό, λαβιδερό σημαδάκι ποὺ 'χει 'ς τὴ μύτη (ἀδερφοδιώχτης = ἡ καταστρεπτικὴ ἐπήρεια ἀδελφοῦ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν του, λαβιδερό = κυανοῦν) Κρήτ. ('Ανατολ.) Εὐτὴ ἡ ἀρ-ρῶστια γρωνίζ-ζεται εὐτὺς, γιατί κοκκινίζ-ζει τὸ σῶμα δοῦ ἀρ-ρῶστου Κῶς (Πυλ.) Τώρα γρώνισα τοὺς φίλους μου καὶ τοὺς ὀχτροὺς μου αὐτόθ. Τοῦ χαμαλὸν 'ἐν τὸν ἀγωνίζεις, γιατί ἀλ-λάσ-σει τὸ χρῶμα του (χαμαλὸν = χαμαιλέοντα) Κύπρ. (Κυθρ.) || Γνωμ.

'Ο γέρος τσ' ἀν στολίζεται, | σ' τ' ἀνήφορο γνωρίζεται (εἰς οὐδὲν ὠφελοῦν αἱ ἐπιδείξεις καὶ καυχῆσιολογίαι τῶν γερόντων) Εὐβ. (Κάρυστ.) 'Αν-γνωρίζει ὁ β-βέκ-κιο 'ς τ' ἀνέφορο (βέκ-κιο = γέροντ' συνών. μετὰ τὸ προηγούμεν.) Καλαβρ. (Γαλλικ.) || * Ἀσμ.

Τετράδη καὶ Παρασκευὴ κανεῖς μας δὲ γνωρίζει τὴν Παναγίᾶ καὶ βλαστημᾶ καὶ τὸ Χριστὸ καὶ βρίζει Κρήτ. Συνών. διακρίνω, καταλαβαίνω, ξεχωρίζω, χωρίζω. δ) Διακρίνω διὰ τῆς ὁράσεως Εὐβ. Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν. κ.ά.): Δὲν γνωρίζει (ἐπὶ ψυχωρραγῶντος) Εὐβ. Πβ. φρ. 'Εστῆσε τὸ μάτι (ἐ-στῆσε=ἐστήριξε). Δὲ γνωρίζουν, πιδάκι μ'! (δὲν διακρίνω, δὲν βλέπω) Αἰτωλ. Νὰ γνῶριζ' ἡ γριγιά, τί ἄλλου ἤθιλι! αὐτόθ. Κάνεις πὼς δὲ γνωρίζεις, γέροντα! 'Ακαρναν. 4) Κατανοῶ, ἀντιλαμβάνομαι πολλαχ. καὶ 'Απουλ. (Καλημ.) Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ. κ.ά.): Δὲ γνωρίζει τί τοῦ γίνεται πολλαχ. Συνών. φρ. Δὲν ξέρει — δὲ νρωώθει — δὲν καταλαβαίνει τί τοῦ γίνεται. Δὲν καταλαβαίνει ποῦ τοῦ πᾶνε τὰ τέσσερα. Δὲν ἀγρονίζου (δὲν τὸ βάζει ὁ νοῦς μου) Α. Ρουμελ. (Σιναπλ.) Τσαί τίσπος 'ἐν ἐν-νώρισε τί ἐνε ἔτ-τ-ῶριο μῆλο ποὺ βάστα 'ς τὴ χέρα (τίσπος = κανεῖς) Καλημ. Τότε ἀγρώνει τ' ἦτο ἡ ἀναράδα καὶ τὴν ἔτρωγε (τότε ἀντελήφθη ὅτι ἦταν ἡ νεράιδα καὶ θὰ τὴν ἔτρωγε ἐκ παραμυθ.) Χωρίο Ροχούδ. || Παροιμ.

'Αθ-θροπο θεωρεῖς, καρδιὰν δὲν ἐγνώρίζεις (ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως δὲν δύναται τις νὰ διακρίνῃ τὸν χαρακτήρα) Κάρπ. || * Ἀσμ.

'Οδεν περνᾷς, μὴν τραγουδῆς κ' ἡ μάννα μου μανίζει, γιατί ἀποκοκκινίζω 'γὼ κ' ἐκείνη μετὰ γνωρίζει Κρήτ.

'Αγάπα με νὰ σ' ἀγαπῶ, νὰ μὲμ-μᾶς ἀγνωρίζουν Κύπρ. Συνών. ἀ π ε ι κ ᾶ ζ ω 6, ξ έ ρ ω, ν ρ ι ώ θ ω, κα τ α λ α β α ί ν ω. 5) Πληροφοροῦμαι Ζάκ. Κέρκ. ('Αργυρᾶδ. Κάβ. Σπαρτερ. κ.ά.): 'Όταν ἐγνώρισε τὸ θάνατόν της, ἐπροσκάλεσε τὰ τρία τση κορίτσια (ἐκ παραμυθ.) Ζάκ. || Φρ. Νὰ μὴ σοῦ γνωρίσω κακὸ οὔτε 'ς τ' ἀκρινό σου δάχτυλο (εὐχὴ) 'Αργυρᾶδ. 6) Γνωστοποιῶ, κατανοῶ λόγ. σύννηθ.: Σᾶς γνωρίζω τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως Λεξ. Μ. 'Εγκυκλ. 7) 'Εξυπνῶ Καππ. ('Αραβαν.) Διὰ τὴν σημασιολογικὴν ἐξέλιξιν πβ. ν ρ ι ώ θ ω = ἐξυπνῶ. 8) Πιστεύω 'Ερεικ. Παξ.: Κάμε καὶ σὺ μὲ βολὰ ἔνανε συρτόκοβο νὰ δὲ γνωρίσω. 9) Προμηγνύω 'Ερεικ. Κέρκ. Μαθρ. 'Οθων. Παξ.: Δέστε τὰ καϊκία σας καλὰ, γιατί ὁ καιρὸς γνωρίζει φουρτούνα 'Ερεικ. 10) Μετοχ. παθ. α) Δοξασμένος Λεξ. Βλαστ. 72. β) Εἰδήμων, γνώστης Κύπρ. γ) Γνωστός 'Ανδρ. Κέρκ. Κύνθ.

Λῆμν. Παξ. κ.ά.: 'Ακολούθησε ἕνα γνωρισμένο του μονοπάτι Κέρκ. δ) Εὐδιάκριτος Εὐβ. ('Αγία 'Ανν.)

γνωριμα ἐπίρρ. Γ. Ξενόπ., Πλούτ. καὶ φτωχ., 14. 'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ ν ὡ ρ ι μ ο ς.

Κατὰ τρόπον γνωστόν: Πλησιάζουν μετὰ τὸ ζευγαρωτὸ βῆμα τοὺς ποὺ ἀντηχοῦσε τόσο γνωριμα 'ς τὴ γειτονιά.

γνωριμάδα ἡ, πολλαχ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ ν ὡ ρ ι μ ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά δ α.

Γ ν ὡ ρ ι μ ί α 2, τὸ ὅπ. βλ.: * Ἀσμ.

'Ωφον! πόσ' ἀποθάνασιν ὁμορφα παλληκάρια, κ' ἐκείτουντα χάμαι 'ς τὴν γῆν μετὰ δίχως γνωριμάδα! Κρήτ.

γνωριμία ἡ, κοιν. καὶ Πόντ. ('Αργυρόπ. 'Ιμερ. 'Ινέπ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) γνωριμιά Εὐβ. (Βρύσ.) Λυκ. (Μάκρ.) Κρήτ. Πελοπ. (Γαργαλ. Καρυόπ. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ. Τριφυλ. κ.ά.) — Κ. Παλαμ., Γράμματ., 1.147 — Λεξ. Βυζ. Μπριγκ. Περίδ. Πρω. Βλαστ. ἀγνωριμία Κύπρ. γνωριμιά 'Ηπ. (Κουκούλ.) γνωριμιά Πελοπ. (Βερεστ. Καρβελ. Κοντογόν. Μηλιώτ. Πυλ.) γνωριμιά Στερελλ. ('Αχυρ.) γνωρ' μιὰ Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἐγνωριμίγια Πόντ. (Κερασ.) γρωνιμία Κάρπ. ('Ελυμπ.) Κάσ. Σύμ. γρωνιμιά Μεγίστ. γρωνιμία Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀγρωνιμία Κύπρ. ἀγρωνιμιά Καλαβρ. (Χωρίο Βουν.) γρωνιμία Κύπρ. ἀγρωνιμία Κύπρ. γρωνιμιά Λυκ. (Λιβύσσ.) ἐγρωνιμία Πόντ. (Κερασ. Χαλδ. Χόψ.) ἐργωνιμία Πόντ. (Κερασ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ ν ὡ ρ ι μ ο ς. Διὰ τὸν σχηματ. βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 1,349. 'Ο τύπ. γ ν ὡ ρ ι μ ι ᾶ καὶ εἰς 'Ερωτόκρ. Δ 1250 (έκδ. Σ. Ξανθοῦδ.) «γιατὶ οὐδὲ γνωριμιά οὐδὲ σουσσοῦμιν ἔχει».

1) 'Η σχέσις μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων ἀνθρώπων, τὸ νὰ εἶναι τις γνῶριμος, συνδεδεμένος διὰ σχέσεώς τινος κοιν. καὶ Πόντ. ('Αργυρόπ. 'Ιμερ. Οἶν. 'Οφ. Τραπ. Χόψ.): 'Εχει πολλὰς γνωριμίας. Τὰ καταφέρει μετὰ τις γνωριμίας ποὺ ἔχει. Χωρὶς γνωριμίας δὲν κάνεις τίποτα κοιν. 'Εγὼ δὲν ἔχω καμμιὰ γνωριμιά μετὰ τοῦνο τὸν ἀνθρωπο Μέγαρ. Μ' αὐτόν μᾶς συνδέει παλιὰ γνωριμιά 'Αθῆν. Τὴν γνωριμίαν αὐτ' κ' ἔχω (= δὲν τὸν γνωρίζω) 'Αργυρόπ. 'Εξέβεν ἄς σὴν ἐγνωριμίαν (= ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γνωριμίας, φέρεται ὡς ξένος) 'Ιμερ. Μετ' ἀτόνα γνωριμίαν οὐκ ἔχομε 'Οφ. 'Επανδήαμε καὶ κάναμε γρωνιμιά ἕνα μ-μᾶν-ῶο κριστιανὸ (= συναντήσαμε καὶ ἐγνωρίσαμεν ἕνα καλὸν χριστιανόν, δηλ. ἀνθρωπον) Καλαβρ. (Μπόβ.) Καὶ καμμιὰ λαχτάρα πόθον μήτε δῆρα γνωριμιάς δὲν παράδερε μετὰ 'ς τὸν τρόμο τοὺς Κ. Παλαμ., Γράμματ., ἐνθ' ἀν. || * Ἀσμ.

Μῆλομ-μου Τριπολίτικο, Βεροντιανόμ-μ' ἀπ-πίδι, πάνω 'ς τὴ γνωριμιάμ-μας εὐρέθη τὸ ταξίδι

Σύμ. 'Η σημ. καὶ εἰς Σομ. Συνών. γ ν ὡ ρ α 1. β) Μετων., τὸ πρόσωπον μετὰ τοῦ ὁποίου γνωρίζεται τις κοιν.: Εἶναι μιὰ παλαιὰ μου γνωριμία (ἐν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου γνωστόν ἄτομον). Ξεχάστηκαν κ' οἱ γνωριμίες, ξεχάστηκαν ὅλα κοιν.

2) 'Η ἀναγνώρισις, τὸ σημεῖον ἀναγνώρισεως, τὸ νὰ ἀναγνωρίζεται τις Κάρπ. ('Ελυμπ.) Κάσ. Κρήτ. Λυκ. (Μάκρ.) Εὐβ. Πελοπ. (Καρβελ. Καρυόπ. Κόρινθ. κ.ά.) Πόντ. ('Ιμερ. 'Ινέπ. Κερασ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) — Λεξ. Πρω.: 'Ετσι πὼς ἔγινε, δὲν ἔχει γνωριμιά Κόρινθ. Δὲν ἔχει γνωριμία (ιδίως ἐπὶ ἀτόμου ἀπισχναθέντος) Εὐβ. 'Αδελφὸν τὸν ἀδελφὸν τρώει κ' ἐγνωριμίαν κ' ἔχ' (ἐκ παραμυθ.) Τραπ. Ποῦ νὰ μὴν ἔχῃς γρωνιμιά (ἀρά) Κάρπ. ('Ελυμπ.) || * Ἀσμ.

